

Ali Rıza Atasoy

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.10.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ali Rıza Atasoy (1958-)

Eğitimci şair Ali Rıza Atasoy, Ankara'nın Çamlıdere İlçesinde doğdu. İlkokulu Çamlıdere'de, Ortaokul ve Lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. 1985 yılında Erzurum Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümünden mezun oldu.

Yüksek öğrenimini müteakip, Milli Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatında çeşitli idari görevlerde çalıştı. Askerlik görevini Topçu Asteğmen olarak Kıbrıs Lefkoşa'da ifa etti. Ankara'nın Mamak ve Altındağ İlçelerinde öğretmenlik yaptı. Van'ın Muradiye İlçesinde ve Konya'nın Kulu İlçesinde İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü olarak görev yaptı. Halen Amasya'nın Taşova İlçesinde İlçe Milli Eğitim Müdürü olarak kamu görevini sürdürmektedir.

Üniversite yıllarından itibaren edebiyatla, bilhassa şiirle yakından ilgilendi. Şiirsiz geçen bir hayatın anlamsız olduğunu düşünür ve - şiir; eklemek gibi, su gibi, hava gibi azizdir- diyerek, şiirin kendisi için bir hayat iksiri olduğunu ifade etti. Şiirlerinde genellikle aşk, sevgi, tabiat, gurbet, gece, yolculuk, özlem, dostluk, arkadaşlık, umut, yalnızlık, hayat, ölüm gibi temaları işledi. Çeşitli yayın organlarında ve edebiyat dergilerinde şiirleri ve makaleleri yayımlandı.

Sosyal, kültürel ve sanat etkinliklerinin eğitim öğretim sürecinin vazgeçilmez birer parçası olduğunu, geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerin çok yönlü olarak yetiştirilmesi gerektiğini savundu. Eğitim öğretim sürecinde 'Toplam Kalite Yönetimi' felsefesini benimsedi ve eğitim öğretim kurumlarında uygulanması yönündeki çalışmalara destek verdi. Kalitenin tanımının yapılamayacağını, ancak yaşanabileceğini, bunun da insani ilişkileri üst düzeyde ve iletişim becerileri gelişmiş bireylerle mümkün olabileceğini dile getirdi.

Ayrıca, bir eğitimci olarak 'Ortaöğretim Kurumları İçin İşletme-1, Ekonomi-1 ve Ekonomi-2' adlı yayımlanmış ders kitapları bulunmaktadır.

Evli olup; Yasemin, Nihal ve Zeynep Hilal adında üç kız çocuğu babasıdır.

*** Yeşilirmak Şiir Vadisi*** edebiyat, eğitim ve şiir grubunun kurucusu ve üyesidir.

*****Anneciğim*****

Bilmezsın gurbetin sisli bağrına
Düştüm düşeli ne çileler çektim,
Ümitsizlik içinde, çıkmam diye yarına
Gurbet akşamlarında işkenceler çektim.

Şu fani dünyanın bir fani güzeline,
Gönül verdim de gençliğimi heba eyledim,
Düştüm kötü diye ağyar diline
Ki, bu yüzden sevmeye veda eyledim.

Gördüğüm tanıdığım tüm insanlardan
Hiç vefa görmedim hep cefa tattım,
Sonunda aşk sözcüğünü tüm lisanlardan
Çıkarıp, o karanlık maziye attım.

Şimdi bu uzak ve soğuk iklimde
Rüyalarımı süsleyen bir tek kadın var,
Hep sevda üstüne şarkı söyleyen dilimde
Anne, şimdi mısra mısra senin adın var.

(Erzurum, 01.02.1984)

Ali Rıza Atasoy

Bengisu Ve Şehir

Bengisu, düşlerimde gördüğüm şehir,
Loş bulvarlarında her gece yarısı,
Hüzünle gelen düşler benim değildir.
Benim değildir bu hüzzam kalp ağrısı,
Bengisu, düşlerimde gördüğüm şehir.

Sen misin resimlerde yaşayan anı,
Sarhoş naralarına karışan gülüşünle,
Ruhumda yeniden dirilttin isyanı.
Ufkumda güneş gibi süzülüşünle,
Sen misin resimlerde yaşayan anı.

Bir sır ki bilinmez kaderde ne var,
Karşılaşırız Rüzgarlı sokağında,
Heriz dağının zirvesi ve ilkbahar.
Bir ılık tebessüm yarin dudağında,
Bir sır ki bilinmez kaderde ne var.

Ağyara bu sırrı ifşaya ne hacet,
İvedik durağında beklerim seni.
Elimde mavi çiçeklerden bir buket,
Yolcular arasında bulursun beni,
Ağyara bu sırrı ifşaya ne hacet.

Bengisu, bu şehirden gitmeliyim ben,
Ah, ayak izlerimi savursun rüzgar.
Kayaş istasyonunda gel tut elimden,
Bu şehir ne sana yan ne de bana yar,
Bengisu, bu şehirden gitmeliyim ben.

(Taşova, 06.05.2005)

Ali Rıza Atasoy

*****Bir Havuz Bir Resim*****

-H.İbrahim Kocabay'ın ardından-

Şimdi anılarla avunmak varmış,
Çok şey anlattı şu havuz şu resim,
O günler ki mesut altın çağlarmış.

Ey gençlik çağının zümrüt baharı,
Şu pembe bulut güneş ve çiçekler,
Ve ey kalbimde hiç dinmeyen ağrı.

Bırak unutayım diyemem bugün,
Şu benim ellerimdir göğe açık,
Şu benim umutlarımdır gördüğün.

Bak salkım söğüt havuza eğilmiş,
Güllerin gülüşü aksetmiş suya,
Sanki mutluluğun resmi çekilmiş.

Nerdesiniz şimdi, dostlar neredeler
Işıklar sönüyor akşam oluyor,
Yazık, anıları örtüyor perdeler...

(Taşova, 02.07.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Boraboy*****

Baygın bir yaz akşamı yolumun düştüğü yer,
Tenha derelerin mavide bulunduğu yer.
Yemyeşil bir vadiden kıvrılmış ince yollar,
Tanıdık bir el gibi uzanmış yeşil dallar.
Tarifsiz bir güzellik bir doğa harikası,
Gökyüzünden zirveye düşmüş zümrüt parçası.
İlk gördüm hayran oldum kapıldım ahengine,
Her zerresi boyanmış gökkuşağı rengine.
..... Bir masal diyarındır Boraboy,
.....Tanrı yadigarındır Boraboy.

Nasıl anlatsam bilmem baharını kışını,
Kar mavisi bulutlara yaslamış başını.
Baştan başa mavilik baştan başa derinlik,
Her mevsim gönüllere huzur veren serinlik.
Kuşların kanadında gel seyret evreni,
Bir başkadır burada çiçeklerin şöleni.
Aheste rüzgarlarda yeşil dallar rakseder,
Bir sevgili göğsü gibi munistir gölgeler.
.....Doğanın neşesidir Boraboy,
.....Bir huzur köşesidir Boraboy.

Ufuklarda tül gibi parlar güneşin nuru,
Bir musiki ritmiyle yağar nisan yağmuru.
Balıkların raksının seyrine doyum olmaz,
İklim değişse de çiçeklerin rengi solmaz.
Göl kıyısından zirveye yamaçlar uzanır,
En devasa denizler görse onu kıskanır.
Sarıçamlar ardıçlar ince uzun serviler,
Ki, usta bir ressamın tuvalinde gibiler.
.....Bir canlı resim gibi Boraboy,
.....Ilık nefesim gibi Boraboy.

Gurup vakti ufuklar yakut renge boyanır,
Yıldızlar düşer gece durgun suda yıkanır.
Sesler yankılanır vadinin derinliğinde,
Ruhtar huzur bulur gecenin serinliğinde.
Mehtap bir Leyla gibi salınır göle iner,
Bu huzur köşesinde gönül başka ne diler.
Sanırım Boraboy cennetin bir köşesidir,
Yada bizim Çamkoru'nun ikiz kardeşidir.
.....Renkli bir rüya gibi Boraboy,
.....Başka bir dünya gibi Boraboy.

(Taşova, 05.05.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Edremit Akşamları*****

-Gıyasettin Subay'a-

Edremit sahilinde gün akarken suya,
Uzatırdı ellerini ufuktan akşam.
Muttasıl bakışlarımızda günbatımı,
Ah derdim:-Şu köşede oturup ağlasam,
Divane çılgılıklarımı vursam kıyıya.

Düşünceye garkederdi azgın dalgalar,
Bulurdum o masal kızının öyküsünü,
Ak sakallı bir köylünün gözyaşlarında.
Ak kanatlı kuşlar süzerdi gökyüzünü,
Derin sessizliğe gömülürdü ovalar.

Titrek bir mum ışığı parlardı adadan,
Çırpınan sulara veda ederken güne.
Kuşatırdı geceyi serap gibi hüznü,
Yıldızlar düşerdi hırçın suyun üstüne,
Bir mabet kadar efsunlu geniş semadan.

Mavi bir hayal sisi sarardı dört yanı,
Tamara'yı çağırırdı deniz kızları,
Çağlar ötesinde yaşanan anılardan.
Alırdım avucuma bütün yıldızları,
Arardım dalgalarda o bahtsız çobanı.

Yolum düşmese de bir daha Akdamar'a,
Ufkumda perde perde hayali silinmez,
Anarım bu öyküyü her mum yanışında.
Nasıl dayanmıştır bu acıya bilinmez,
Sevgilisine badem toplayan Tamara.

(Taşova, 22.05.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Eski Bir Şairin Not Defterinden*****

Şair Orhan Veli gibiyim,
'Malda mülkte yoktur gözüm,
Vallahi yoktur'
Allah'a şükür,
Eşim, dostum, arayıp soranım çoktur.
Cebeci'de Çamlık'ta mangal yakarız ara sıra,
Kurufasülyeyi ve İncikefali'ni çok severim,
Bend-i Mahi'de yüzerim,
El ederim Tendürek dağına,
Van gölünün kıyısından.
Gündüzleri çalışırım masa başında,
Hocalık yaparım okullarda ara sıra.
Geceleri bazen efkar basar dolaşırım,
Bazen Arvasi hocayla buluşur,
Tavla atarız Cafe Carambol'de
Veyahut Emperyal Kıraathanesi'nde.
Anlamam ne siyasetten, ne ticaretten.
Üç kuruşum bulunursa cebimde,
Paylaşıyorum eşimle dostumla.
Geçmişte benim de sevgililerim oldu,
Öyle pek muteber olmamakla birlikte,
Bıraktım onları bir bir,
Edebiyat tarihçisine iş düşmesin diye.
Burnum değmez havaya,
Yere basar ayaklarım.
Ne sağa ne sola bakarım,
Ne de Maarif Vekaleti'ne yağ yakarım,
Terfi tayin torpil için.
Dosdoğru yürümektir benim işim,
'Yürü ya kulum' demiş yüce yaradan.
Yayan seyahat ederim o gün bugündür,
'Dün dündür, bugün bugündür' demiş atalarımız.
Ve halen yürümekteydim mütemadiyen,
Bir gün aniden vazgeçtim yürümekten,
Aldım doksan üç model bir Şahin,
Borçlanarak Dursun bey hemşehrime.
Ve bindim sihirli seccadeye,
İn bin şimdi, git gel Konya altı saat eder,
Kulu Düden gölünde flamingolar yüzer.
Ben böyleyim işte,
Eski bir şair ve derbeder...

(Kulu, 17.03.2004)

Ali Rıza Atasoy

Eylül Ve Yollar

-Merhum Ergun Aytaç'ın ardından-

Fecrin alakaranlığında ağlıyor gül,
Şimdi gezinirken hüzün bahçelerinde Eylül...

Bir veda şarkısının ahengiyle,
Masmavi gökyüzünü duru şafakları
Kar mavisini kirpikleri kuşatmış sevgilinin,
Guruba akseden solgun rengiyle
Sonuna yaklaşmaktayız bir hüzün mevsiminin...

Uzun ve beyaz bir vadide yol alırken,
Nafile gençliğim.
Her iklimde ayrı izler bıraktım,
Ey elest bezminde tanıştığım sevgilim,
Sana ne kadar da uzaktım...

Gözlerinden düşerken birkaç billur yaş,
Omuzlarında yük ve heybeleriyle
Yolcular gidiyor yavaş yavaş,
Küçülüp kaybolan gölgeleriyle
Gönülleri Tanrı'ya sırdaş...

İz sürdüm peşlerinden adım adım,
Ben yürüdüm, yolculuk buysa eğer,
Ömrümü bu sonsuz yollara adadım.
Eylül, şaşkınlığımın diğer adıymış meğer,
Ya da öbür yüzüyle sevdiğim ince kadın...

Eylül sır dolu cazibe, şuh bir gülüştür
Yaşanmış sevdaları anlatan...
İnce ve kıvrımlı yollardan süzülüştür,
Garip yolcuları ağlatan,
Eylül, ölümden de öte düşür...

Fecrin alacakranlığında ağlıyor gül,
Bilmem hangi ömre nihayet için gelmiş,
Şimdi hüzün bahçelerinde gezinen Eylül...

(Muradiye, 21.09.2002)

Ali Rıza Atasoy

*****Fahriye Abla (Nazire) *****

-Merhum A.Muhip Dıranas'a-

Şiirle tanıştığım ilk günlerden beri,
Öyle girdin ki gönül kapımdan içeri.
Gölge gibi gezdim peşinde adım adım,
Kenar mahallelerde hep seni aradım,
Ben ki sensiz bir anı bile yaşamadım.
Kalbimin köşesinde kurduğun tahtınla,
Ne muhteşem kadındın sen Fahriye abla.

Gençtim sevdalıydım şairlik vardı serde,
Aradım sordum seni gittiğim her yerde.
Gücenmesin bana ama merhum Dıranas,
Gönülsüzmüşsün, kafiye yüzünden biraz,
Evlenip gitmişsin Erzincan'a geçen yaz.
Şuh gülüşün yürüyüşün ve endamınla,
Ne harika kadındın sen Fahriye abla.

Hayal dünyamda efsane gibi yer ettin,
Şimdi nerdesin hangi diyarlara gittin.
Altındağ'da bizim Önder mahallesinden,
-Hayalimde tek çizgi bir sen kalmışsın sen-
-Hülyasındaki geniş aydınlığa gülen-
-Gözlerin, dişlerin ve akpak gerdanınla-
Ne efsunlu kadındın sen Fahriye abla.

Aradan uzun yıllar geçmiş olsa bile,
Unutamadım seni, ne yapsam nafile.
Bugün gurbetteyim, kemale erdi yaşım,
Varsın sebil olsun yollarında gözyaşım,
Ey, benim ilkbaharım yazım karakışım.
Aşkların, sevdaların ve kara bahtınla,
Ne vefalı kadındın sen Fahriye abla.

(Taşova, 01.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Firari*****

Bugün kaçtım kırlardan sessiz sedasız,
İçimde ışıklı kentlerin özlemi,
Bıaktım sükutu yeşil vadilerde.
Bekleyedursun dedim rıhtımda gemi,
Beklesin yolumu o eski vefasız.

Ladik'ten geçtim yeşillikler içinde,
Dilimde en içli hüseyni şarkılar,
Yüreğimin ucunda gurbetin hüznü.
Havza'da ah cıvıl cıvıldı çarşılar,
Hayat ne güzeldi esenlikler içinde.

Denizin maviliğini gördüm önce,
Ve kanat çırpışlarını martıların,
Gemiler yüzüyordu masum denizde.
Kulağımda melodisi şarkıların,
Dolaştım bir firari gibi gönlümce.

(Samsun, 19.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

Güneş Tutulması

Kaygılı, dingin ve aheste bir karanlık,
Çöküverdi birden bire kentin üstüne.
Durdu hayatın mutlak akışı bir anlık,
Küçük hesaplarla başlamıştık ki güne.

Sanki bir el uzandı semadan gizlice,
Simsiyah bir çarşafı örttü ufukumuzu.
Gündüzümüzü kuşatan yıldızsız gece,
Gizli bir tasaya garketti ruhumuzu.

Etrafımızı sardı sinsi bir serinlik,
Kapadık gözlerimizi gün ışığına.
Sükut içindeki bu dipsiz derinlik,
Yer açtı gönüllerde düş kırıklığına.

Geçti, hüznü ve kasvetle bir fetret anı,
Devasa denizlerde boğuldu karanlık.
Işık cümbüşleri kuşatınca cihanı,
Göründü ufukumuzda tül gibi aydınlık.

Gün gelir denizleri boğar mı dalgalar,
Yine ziyası solar mı gündüzümüzün.
Gölgesiz ve ışıksız geçen dakikalar,
Belki de bir imtihandı ömrümüzün.

(Taşova, 29.03.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Güzel Düşler İçinde*****

Uyanmışım güzel düşler içinde,
Vakitlerden bir nisan sabahıdır,
İhtimal sevgilim de uyanmıştır.
Ki, onun her günkü intibahıdır,
Mahmur gözleri gülüşler içinde.

Şimdi aynalarla konuşuyordur,
Saçlarını tarıyordur belki de,
Yanakları hafiften ıslanmıştır.
Her şey hatıralaşırken git gide,
Bahçede güllerle öpüşüyordur.

Durgun denizi seyrediyordur,
Bir zeytin dalının aralığından.
Gözlerinin derinliğinde deniz,
Bir buse göndermiştir dudağından,
Ah sevgilim şimdi nerde diyordur.

Kim bilir belki de Kuyucak'tadır,
Beklemiştir Nazilli sapağında,
Gölgeler basmak üzere dir şehri.
Veyahut henüz daha yatağında,
Belki de sevgilim uyumaktadır.

(Erzurum, 22.04.1983)

Ali Rıza Atasoy

*****Keçiören Şiiri*****

Yürürken bugün sessiz yollarında Keçiören'in,
Anılarda kalan o mesut günleri anıyorum.
Şimdi hırçın bir delikanlı edasıyla garibim,
Keçiören'i bir sevgili gibi kıskanıyorum...

Nedendir bilinmez böyle Keçiören'i sevişim,
Burada saklıdır ne varsa geçmişe dair her şey.
İlk aşkım ilk gözyaşım ilk acım ilk yaşam savaşım,
Hey, her şeyi unutan Keçiören sokakları hey! ...

Şimdi vuslat vaktidir anla, avut sinende beni
Ki, hatıralar bize bakıp gülücükler saçıyor.
Öylesine gönülden sevmiştik ki Keçiören'i,
Ne bırakmışssak geçmişte, hepsi burada yaşıyor...

(Ankara, 04.04.2004)

Ali Rıza Atasoy

*****Meşe Ağacı*****

Görünce şaşırdım seni,
Karnını boydan boya yarmışlar,
Dalların kırmışlar,
Düzlemişler enseni.

Güven olur mu insana,
Lime lime yaparlar,
Cayır cayır yakarlar,
Doğrusu üzüldüm sana.

-Neden yaptınız- demeğegör,
Bir sürü akıl alırsın,
Belki yalnız kalırsın,
Ki, insanoğlu çok nankör.

Hatırın sayılırdı eskiden,
Serindi gölgen, yemyeşildin
Sonra yavaş yavaş eğildin,
Sen de geçtin kendinden.

Menfaattir hep baş tacı,
Ölüm hayatın kanunu,
Her canlı tadar bunu.
İhtiyar meşe ağacı,
Gerçekten hayat acı...

(Çamlıdere, 05.08.1982)

Ali Rıza Atasoy

*****Muhtemelen - I*****

-İlhan Çolakođlu'na-

O,
Muhtemelen,
Güneş ufka sarınca uyanır,
Ve muhtemelen,
Kayaş mezarlığının kenarında
Nevalesi heybesinde,
Küçük bir çam filizinin gölgesinde
Uzanır,
Kendini azade sanır...

Muhtemelen,
Eli belinde,
Ki, kadehi elinde
-Nesimi'ye sormuşlar
Yarin ile hoş musan- türküsünü
Davudi sesiyle,
Mehtaba karşı söyler,
O, ne söylerse güzel söyler...

Muhtemelen,
Birkaç kadeh devirir,
Ve sualin cevabını verir
-Hoş olayım olmayayım
O yar benim kime ne-
Hüzün bir çiğ gibi düşer geceye,
Gözleri dolu doludur, ağlayamaz
Düşünür biraz...

Muhtemelen,
Saatler durmuştur,
Gurbetin acısı yüreğine oturmuştur,
Delicesine düşünür Delice'yi ve geceyi,
Birkaç akşamcı geçer yoldan
İki koldan,
Selam sabah hasbi hal,
Bu ne hal...

Muhtemelen,
Kayaş istasyonunda
Mavi bir tren durmuştur,
Onu kalbinden vurmıştır,
Olan olmuştur bir kere,
Gece saat on ikidir,
Kadehte rakı, dilinde şarkı bitmiştir
Ve Remzi hoca, bitmiştir...

(Taşova, 26.03.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Muhtemelen -II*****

- İlhan Çolakođlu'na-

O,
Muhtemelen,
Her gün mutat olduğu üzere,
Kara tahta önündedir,
En keyifli günündedir.
A-be-ce
İlk hece,
Mutludur,
Ve gelecekten umutludur...

Muhtemelen,
Su verir yurdumun çiçeklerine,
Solmasınlar diye,
Namerde muhtaç olmasınlar diye,
Hayat bilgisiyle başlar güne
-Bizi kim yönetir- diye sorar,
Kafa yorar...

Muhtemelen,
Yine eli belindedir,
Beyaz tebeşir elindedir.
Bir şiir yazmadadır tahtaya
-Yurdumun çiçeklerine- dair
Ki, o eski bir şairdir
O, bir cevahirdir...

Muhtemelen,
Resim dersindedir,
Ve hayatın içerisinde
-Bir kardelen çizin- der çocuklara,
-Baharda açsın- der
Endamıyla, rengiyle
Ve kainatın ahengiyle...

Muhtemelen,
Müzik dersinde,
Bir Nisan gününün öğlen vaktidir
-Gül ki sen neşeyle gülsün toprak ay ve deniz
Ey vatan göz yaşların dinsin yetiştik çünkü biz-
Şarkısını söyler,
O, ne söylerse güzel söyler...

Muhtemelen,
Güneş bir mızrak boyu yükselmiştir,
Vakit gelmiştir,
Ağlayan kayanın gölgesine uzanır,
Utandır,
Alnında kırış kırış hayatın izi,
Karşıda görünmededir küçük çam filizi...

Muhtemelen,
Zihni karışık,
Kendisiyle barışık,
Bir muhasebesini yapar dünyanın,
Hayat güzel, her şey güzel
Gel keyfim gel,
Ne gamdır,
Velhasıl Remzi hoca, adam gibi adamdır...

(Taşova, 27.03.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Nehir Kıyısı Düşleri*****

-Dr.Ayktut Kılıç'a-

(yeni bir tarz denemesidir)

nehirin kıyısına solgun / düşen
ve anadan üryan
bir akşamla öpüşen
şems ü / kamerin eteğinden
tutup / yol alsak
ki akşamın kuytu sinesinde
leyli bir andır / felekten çaldığımız

yol aزیğimiz
şiiir-i sevdadır
şiiirin hüznünlü vadisinde / açan
bir haşhaş çiçeğidir ki / rengi ak
bir tek başak
ve bir dal kırmızı karanfil
gibi sefil / değil
hülyamız

bir sayha / ki
bizi çağırmada
şehrin ışıkları düşerken suya
bir güvercin kanadı / gibi masum
şeb-i sevdanın serinliğinde
yüreğimizde sevgi neşe / umut
ki / biz
bir sen / bir ben
ve dahi bizim doktor Ayktut

alayıştan uzak / munis
revan olalım
bir Erbaa akşamından Tanoba'ya
masamızda taze balık / ve sükut
ki / biz
bir sen / bir ben
ve dahi bizim doktor Ayktut
sazendeler / hanendeler
bir de şair Nedim
ah / başka ne isterdim...

(Taşova, 12.06.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Şelale*****

-İhsan Keskin'e-

Gam dolu ezgilerle ninniler söyledin,
Avuturdun beni öksüz çocuklar gibi,
Haziran akşamlarının yalnızlığında.
Akışındaki ahenk yolculuklar gibi,
-Ey garip şair işte hüzün vakti- derdin.

Uzanırdın sinesine Bend-i Mahi'nin,
İçli sevgililer gibi aheste durgun,
Ayak izlerimi bıraktığım yamaçtan.
Ah şelale, beni bir tek sen anlıyordun,
Yalnız sen okşuyordun ruhunu vadinin.

Geceye huzur veren bir akışın vardı,
Savururdun saçlarımı rüzgara karşı,
Ki, hoyrat eserdi Gönderme rüzgarları.
Heba olsun varsın birkaç damla gözyaşı,
Gözlerimde tutsak gibi kalışın vardı.

Gurbet beni sarardı düşerdim melale,
Bulurdum seni akşamladığım yollarda,
Islanırdım sende tutkulu bir sevdıyla.
Bugün vadide kuşlarla yeşil dallarda,
Andım Bend-i Mahi'yi ve seni şelale.

(Taşova, 15.05.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Yeşilirmak Türküsü*****

-Şair dostum Ahmet Uğur'a-

Uzanmışım Yeşilirmak'ın kıyısına,
Gökyüzünün tirşe maviliğine dalmış gözlerim.
Böğürtlen dikenlerinin kanattığı ellerim,
Hüznü okşuyor bir beyaz güvercinin kanadında,
Bu hayat böyle geçecek nasıl olsa,
Bütün insanlar mutlu yaşasın, dilerim.

Dağ benim ova benim ırmak benim ağaç benim,
Azade ettim gönlümü tüm suçlardan kuşlar gibi,
Sonsuzluğa uçarım kıyasıya.
Ve Çarşamba ovasından esen serin rüzgarlar,
Eski bir sevgili gibi okşar saçlarımı,
Tabiatla başbaşa yaşamadayım doyasıya.

Bir gün bu günler de geçecek, bu mukadder
Elest bezminde verdiğimiz nice sözler gibi,
Sevdamızın üstünden de nice sevdalar geçecek.
Dalgın ve ümitsiz gözlerle yollara bakan aşıklar,
-Bir Ali Rıza Atasoy yaşamış burada- diyecekler,
Ve sözlerine -eski bir şairmiş- diye ekleyecekler.

(Taşova, 25.02.2005)

Ali Rıza Atasoy

*****Yıldızlar*****

Gecemizi karanlık mahzun bırakmayın,
Bütün ışıklarınızı yakın yıldızlar.
Öyle avare gönülden gönle akmayın,
Gelin gökyüzüne akın, akın yıldızlar.

Dolun gecemize pare pare üşüşün
Gözlerden kayın, avuçlarımıza düşün.
Kasvetli bir yaz akşamı veyahut kışın,
Gelin dünyamıza uzak, yakın yıldızlar.

Gün gelir elbet uyanır gibi rüyadan,
Kimseler görmeden, belki dostlar duymadan.
Ansızın göçer gidersek fani dünyadan,
Gelin ardımızdan son kez bakın yıldızlar.

(Taşova, 08.10.2006)

Ali Rıza Atasoy

*****Yüreğimde Taht Kurdu Hüzünler*****

Benim de bir zamanlar sırtımda çantam,
Elimden şefkatle tutan bir annem vardı.
Girerken içeri okul bahçesinden tam,
Müşfik bir el uzanır, başımı okşardı.

Doluydu yüreğimde sevgi neşe umut,
Ben de ufuklar ötesi düşler kurardım.
Gülücükler saçardı masmavi bir bulut,
Gelecek günlerden güzellikler umardım.

Gitti dönülmez iklimlere ırmaklarla,
Akıp gitti su gibi sessizce o günler.
Titreyen ellerim ve saçım da aklarla,
Benim de yüreğimde taht kurdu hüzünler.

(Taşova, 18.09.2006)

Ali Rıza Atasoy

12 Şubat / Ah Dede

-dedemin manevi anısına-

soğuk bir mezar taşını okşarken,
sıcak avuçlarımda hissettiğim gün,
12 şubat...
elimden kayıp giden zamana inat,
geriye dönüp hüzünle baktığım gün,
12 şubat..
ağlamaklı tatlarla dolaştığım şehirlerin,
arka sokaklarının ayazlarında üşüdüğüm gün,
12 şubat...
iki yaşında kaybetmeye başladığımın,
zamanla farkına vardığım gün,
12 şubat...
gerçekleri tokat gibi bir bir yediğim,
tokatların altında boğazımın düğüm düğüm olduğu gün,
12 şubat..

ah dede, ah!
sen miydin koyup giden,
12 şubat'ta
sendin ya!

sensiz yağmurlar bıraktın bana,
ilkbaharlarda ıslanmam için.
sensiz sararmış dökülen yapraklar bıraktın,
sonbaharlarda toplamam için.
sensiz bembeyaz karlar bıraktın,
kışlarda dokunmam, hissetmem için.
sensiz güneşler bıraktın,
yazlarda ısınmam için...

12 şubatlarda
ıslandım,
topladım,
dokundum hissettim
ve ısındım dede!
ama hep yarım kaldım...

bu kadar acımasız olmayacaktın be dede!
böyle zamansız çekip gitmek var mıydı.
beraber
ıslanmak,
toplamak,
dokunmak, hissetmek
ve ısınmak varken.

böyle güzel ve tatlıyken her şey,
neden yaşanılmamışları yaşanmış kılamadık,
neden bu erken elveda,daha varken,
dolmamışken vakit,

el sallanacak çok Şey varken...

Yasemin Atasoy
(Taşova, 12.02.2006)

Ali Rıza Atasoy

Ben Böyle Geceleri Severim

Yine kasvetli bir bahar gecesi,
Gözlerimde sensizliğin, yalnızlığın
Uykusuzluğu var.

Ben böyle geceleri severim işte.
Yapayalnız olmayı,
Küflü duvarlar arasında
Sarılmayı, solmayı,
Geçmişe dalmayı isterim.

Bazen şairliğim tutar böyle gecelerde,
Dilimin ucunda adın mısralaşır.
Bir taze şiirde sembolleşir güzelliğin
Seni düşünürüm hep böyle gecelerde,
Yıldızlar bile imrenir bu saf hayallerime.

Bu hayaller ki,
Paslı hisleri siler benliğimden
Güzellikleri getirir sadece.
Kutlu diyarlara götürür beni,
Gözümün önünde canlanır bir bir
Yaşanmış ne varsa geçmişte,
Ben böyle geceleri severim işte...

(Erzurum, 29.05.1982)

Ali Rıza Atasoy

Boş Umutlar

Boşuna mekan tutmuşum bu sokaklarda
Sineme çekerek kirli havayı,
Boşuna beklemişim duraklarda
Her gün batımında son tramvayı.

Anladım, sonu yokmuş bunun
Bu sevda ta geçen bahar solmuş,
Bu sokaklarda kaybetmişim kendimi
Umutlarım bu sokaklarda kaybolmuş.

Artık hislerime gem vurdum
Vuslat bir ülkü çağlar ötesinde,
Bir çınardım, yıkılmaz bir surdum
Şimdi esirim sevda kafesinde.

Çırpınıp durmaktayım çaresiz
Yaralı bir kuş misali.
Sokaklara düştüm yine gayesiz
Çoktan unuttum visali.

(Erzurum, 01.02.1983)

Ali Rıza Atasoy

Davetsiz Misafir

Kalbimizde derin acılar bıraksa da yer yer,
Suretine aldanmışız bu köhne dünyanın.
Ne yapsak ne etsek hayat yaşamaya değer,
Bilmem, acep sonu ne olur bu garip hülyanın.

Bir gün, huzur içinde uzanırken evimizde,
Hiç tanımadığımız bir el kapıyı çalacak.
Veyahut umutlar yeşerirken yüreğimizde,
Uyanacağız, elbet iş işten geçmiş olacak.

Sanırım ne yapıp ne eder söyler öldüğümü,
Hiç aşına olmadığım o davetsiz misafir.
Dilerim eza vermez, belki hoş tutar gönlümü,
Vazifesini yaparken aldığı emre dair.

(Erzurum, 20.12.1980)

Ali Rıza Atasoy

Dörtlükler - 1 / Ömür

Ölümden bir haber getirdiler,
Seninle beraber getirdiler.
Tut ki geldin ölüm gittin ölüm,
Velhasıl bu ömrü bitirdiler.

(Erzurum, 01.05.1983)

Ali Rıza Atasoy

Dörtlükler - 2 / Yaralı Şair

Yıl bin dokuz yüz seksenin on iki Eylül günü,
Vasıl oldu dadaş kentine Ankaralı şair.
Yitirilmiş bir kuşağın keder yüklü sürgünü,
Palandöken eteklerinde bir yaralı şair.

(Erzurum, 12.09.1984)

Ali Rıza Atasoy

Dörtlükler - 3 / Öğrencilerime

Sizden başka ne varsa rüzgarlara attım,
Bir yürek bıraktım size, kar gibi temiz.
Bir ışık verdim, yolunuzu aydınlattım,
Elveda çocuklarım, bugün son dersimiz! ...

(Ankara, 19.06.2001)

Ali Rıza Atasoy

Dörtlükler - 4 / Muradiye

Van gölünün kuzey doğu kenarında,
Küçük bir kentin adıdır Muradiye.
Ulu Hakan Yavuz Selim diyarında,
Zevk ü sefanın tadıdır Muradiye.

(Muradiye, 21.06.2002)

Ali Rıza Atasoy

Dörtlükler - 5 / Ağlayan Çocuk

Ne zaman bir rüzgar esse kıyıda efil efil,
Yad ederim seni, ne zaman çağırsa yolculuk.
Sil gözyaşlarını, dünyada bir sen misin sefil,
Mecitözü'nde yol kenarında ağlayan çocuk.

(Taşova, 13.06.2006)

Ali Rıza Atasoy

Düşlerin En Güzeli

Gecenin som ayaz yerinde,
Renkli rüyalara inat, seni düşlemek
Düşlerin en güzelidir.

El değmemiş nadide bir motif gibi,
Ruhumun her zerresine seni işlemek
İşlerin en güzelidir.

Hiç gülmediğim şu fani dünyada,
Semada göz kırpan yıldızlara karşı
Gülmek, gülmek...Doyasıya gülmek,
Gülüşlerin en güzelidir.

Ve tan vaktinin kör karanlığında,
Bütün ümitlerin bittiği anda,
Beyaz kar üzerine, al iz bırakarak
Sılaya dönmek,
Dönüşlerin en güzelidir...

(Erzurum, 28.10.1983)

Ali Rıza Atasoy

Gece Ve Şehir

Hüzün dolu geceleri yaşadığım şehir,
Hercai ümitlerle ruhumu kandırıyor.
Bir tül gibi geceyi kuşatan ince zifir,
Uİnutulmuş eski akşamları andırıyor.

Kaç gece beklemişim şu karşiki durakta,
Yüregimde sevda ateşi başımda efkar.
Gece hulyalar içinde geçtiğim sokakta,
Şimdi anıları örtüyor yavaş yavaş kar.

Düşerken ince ince kar taneleri yere,
Başımı dinliyorum şehrin gürültüsünde.
Ey hulyaların kenti, sevdim seni bir kere,
Ayak izlerim kalmış Sıhhiye Köprüsü'nde.

Uzansam aheste şöyle şehrin kıyısına,
Simsiyah geceyi beyaza bürürken tipi.
Ki, en güzel şiirleri yazsam anısına,
Uzaktan seyretsem eski bir sevgili gibi.

(Ankara, 12.01.2004)

Ali Rıza Atasoy

Gece Ve Yollar

Şairin düşleridir gece ve yollar,
Doludizgin bir kısrak hızıyla koşan.
Beyaz ve mor çiçekler gibidir bazen,
Baharda haşhaş tarlalarında açan,
Şairin düşleridir gece ve yollar.

Düşmeliyim yollara gece yarısı,
Bir damla göz yaşının düşüşü gibi.
Yaşanmış sevdaların ardında saklı,
Titrek rüzgarın suyu öpüşü gibi,
Düşmeliyim yollara gece yarısı.

Geceye bir çiğ gibi düşen anılar,
Şimdi bir yolculuğa davet ediyor.
Bir yıldızın kayması gibi ansızın,
Gel uzanalım şöyle yollara diyor,
Geceye bir çiğ gibi düşen anılar.

(Taşova, 06.06.2006)

Ali Rıza Atasoy

Geldik Gidiyoruz

Bir bulanık su içinde,
Yarım katre çamur idik.
Pihtıyken ana rahminde,
Halk edilip diriltildik.

Geldik ansızın dünyaya,
Hem de ağlaya ağlaya,
Kimi atlı kimi yaya,
Ayrı ayrı bindirildik.

Doğduk küçücük çocuktuk,
Mektebe gidip okuduk,
Cephelerde nefer olduk,
Bu vatani kutsal bildik.

Aşk deryasında yüzerek,
Maşuka boyun eğerek,
Damla damla eriyerek,
Gönlümüzü dosta verdik.

Nasıl kandık, nasıl kandık
Şeytana uyduk aldandık,
Dünyayı ebedi sandık,
Geçici imiş öğrendik.

Neler oldu, neler oldu
Güneş yaktı dolu vurdu,
Kış geldi baharı kovdu,
Köşe bucak edildik.

İşte geldik gidiyoruz,
Bohçamızı düzüyoruz,
Dosta vuslat ediyoruz,
Yönümüz Hakk'a çevirdik.

Ey Rıza, el açaraktan,
Mağfiret dileyip Hak'tan,
Elpençe divan oluptan,
Taş evimize yöneldik..

(Erzurum, 05.04.1981)

Ali Rıza Atasoy

Gözlerime Hayalinin Aksı Vururdu

Bilirsin seni ta ezelden tanırdım,
Birer alev parçası gözlerin vardı.
Bakamazdım gözlerine utanırdım,
Bir kıvılcım ki alevi cihanı yakardı.

Bir başka güzeldi yaşadığın şehir,
Senin geçtiğin yollar bir başka şirindi.
Böyle her sabah vakti ikide bir,
Beni sokaklara düşüren o gözlerindi.

Geçersin diye bir bilinmez vakitte,
Saatlerce yollarda beklediğim olurdu.
Her şeyin bittiği en son ümitte,
Gözlerime hayalinin aksı vururdu.

Ağaçlara kuşlara ve yollara sor,
Neler neler anlattım hep senden yana.
Sana tutulmak işkence, sevmemek zor,
Ateşten bir gömlekmiş aşk, anlayana.

Bugün tüm ümitlerim, toy arzularım
Aşkın ağustosunda kavrulup gitti.
Tek o hayalinle yüklü duygularım,
Bugün, zerre misali savrulup gitti.

(Erzurum, 20.04.1984)

Ali Rıza Atasoy

Gurbette Yaşayan Anılar

Bugün dedim unutamam gamı kederi,
Madem yine mukadder oldu bize gurbet.
Ki, talih bizi ezelden kılmış seferi,
Azadeler için kutlu sevdadır hicret.

İçimizde uzak iklimlerin özlemi,
Bir güfte yazar gibi içli şarkılara.
Alıp götürsün beyaz yelkenli bir gemi,
Bugulu camlar ardında kalan anılara.

Yitirilmiş eski sevdaları analım,
Bahar çehreli kentlerin sokaklarında.
Beyhude unutulmuş günlere yanalım,
Vuslat menziline izbe duraklarında.

Yollarda ağaçlarda yazılı adımız,
Bir iz bıraksa da bizden maziye dair.
Vefaya ve sevgiyedir itikadımız,
Yaşasın bugün ne varsa sevgiye dair.

Ruha hüzün verse de eski hatıralar,
Aşınalar meclisinde bizi bulmalı.
Zulmetin ardında nice güzel günler var,
Gecelerde saklı umudumuz olmalı.

(Taşova, 22.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

Güneş Gözlü Kız

...Ve güneş gözlü kız,
Kapandı tüm sana giden yollar.
Perde çekildi umutlarımıza,
Mahkum oldu aşkımız.

Güneş gözlü kız,
Bir tek çare var benim için;
Veda etmek bu kente,
Bu sokaklara, bu caddelere.

Çekip gitmek,
Hiç kimsenin tanımadığı yerlere.
Geldiğim gibi,
Sessiz sedasız...

(Erzurum, 16.01.1983)

Ali Rıza Atasoy

Hatıra Defteri

Bugün elim gitti yine,
Eski hatıra defterine.
Arasından bir resmin çıktı,
Liseli kıyafetinle.

Ürkek ürkek baktım,
Tıpkı beş yıl öncesi gibi,
O billur gözlerine.

Bilmem ki şimdi neredesin,
Kimler var yanında.
Mesut geçiyor mu günlerin,
Hatırlıyor musun sen de beni,
Yoksa hiç iz kalmadı mı anında.

Ben eskisi gibiyim,
Değişmedim hiç.
Unutamadım hala seni,
Hele o gözlerini.

Lakin, isyan etmedim,
Asi olmadım Allah'ıma,
'Kaderimmiş bu' dedim...

(Erzurum, 15.11.1982)

Ali Rıza Atasoy

Hayat

Şairliğimi hatırlatır bana,
İssız geceler.
Yıldızlarla beraber dizilir,
Şiir defterime,
Her biri ayrı köşede gizli,
En efsunlu heceler.

Şairliğimi hatırlatır bana,
Günle başlayan hayat.
Yekpare esin kaynađı,
Havasıyla, suyuyla, insanıyla
Binbir dalavere içinde,
Hiç durmayan hayat.

Ve şairliğimi hatırlatır bana,
Mahallemizin güzel kızları.
Çođu aklımı alacak kadar uçarı,
Kimi ağır başlı, çekingen.
Kiminin sevda ateşi var yüreğinde,
Bana geçer nazları.

(Erzurum, 09.12.1982)

Ali Rıza Atasoy

Her Őeyinle Yalansın

Bir hiçsin Şimdi, artık yoksun bahtımda,
İsmini de sildim gönöl defterinden.
Duracağım inan ki bu son ahdımda,
Hiç iz kalmayacak bende eserinden.

Olanlar bir varmış bir yokmuş misali,
Geçmişte kalsın büsbütün hayal meyal.
Henüz davet etmeden kutlu visali,
Ben eskisi gibi, sen hep öylece kal.

Seni unutmakmış esas bahtiyarlık,
Çok geç de olsa artık bunu anladım.
Bařlamadan genç gönlümde ihtiyarlık,
Yeni bir yol tutacağım, adım adım.

Ne geceleri içim kabus dolacak,
Ne gezecek zihnimde dev karıncalar.
İçimde açan zehirli ç içek solacak,
Kabul olacak sonunda bütün dualar.

Bitti hüüzün mevsimi bitti ıstırap,
Her Őeyinle yalansın bunu iyi bil.
Battı hayal güneři, kayboldu serap,
Ruhumu kavuran çöl Şimdi yemyeşil.

Kovdum ruhumda rakeden hayalini,
Resmin de yok artık o eski albümde.
Bir hiçsin yoksun artık, unuttum seni,
Yeni bir gül açıyor gönöl bahçemde...

(Erzurum, 12.04.1984)

Ali Rıza Atasoy

Kadir'e Mektup

-Abdülkadir Pehlivan'a-

Kadirciğim,
Sana Erzurum'dan yazıyorum,
Romantik bir çay bahçesinde.

Bilmem ki ne yazsam,
Nasıl anlatsam,
Gözlerim saatte,
Yüreğim cenkte.

Şimdi biri gelecek,
Neredeyse aklım gidecek,
Sorma gelen kimdir,
Sorma Kadir.

İşte, geliyor
Aklım gidiyor.
Şimdilik ka^fi bu kadar,
Hoşça kal, selamlar.
Bir başka güzel bugün dünya,
Anlarsın ya! ...

(Erzurum, 21.04.1982)

Ali Rıza Atasoy

Nazilli Parkında

-Ertuğrul Arslan'a-

Beni Nazilli parkında vurdular,
Toz pembe hayallerim,
Şen şakrak gençliğim vardı.

Baharı müjdeleyen tomurcuklar altında,
Efsunlu gözlerle pusuda durdular,
Beni Nazilli parkında vurdular.

Yıkık dökük hatıralarım,
Esin yüklü duygularım vardı.
Kaybettim de Nazilli parkında,
Hepsini bir yırtık defterde buldular.
Beni Nazilli parkında vurdular...

(Erzurum, 18.05.1982)

Ali Rıza Atasoy

O Akşam

...Ve bir hayat başladı o akşam,
Zulmet denizlerinde bir hayat.
Bulutlar kahır yağmuru saçtı,
Kalbim çizildi derinden, heyhat!
Nafile artık bugün ne yapsam.

Ruhum düştü onulmaz kedere,
Henüz tomurcuk ümitlerimiz,
Açmadan soldu, yapraklar gibi.
Kaderin cilvesiydi şüphesiz,
Ey kalbim, olan oldu bir kere.

Ey kari, anla ve şunu bil ki,
O akşam, ben değildim vefasız.
Şimdi uzak denizler misali,
Kalbim kalsa da asude ıssız.
Kaderi değiştirmek elde değil ki...

(Erzurum, 03.06.1982)

Ali Rıza Atasoy

O Alev Gözler

Tutulmasaydım delicesine gözlerine,
Her gün sokaklarda tutsak kalmazdım.
Oyalanmazdım daha pek erken diye,
Vaktinde yetişebilirdim işime,
Bu kadar vurdumduymaz olmazdım.

Bu akılsız başımın cezasını,
Tek ayaklarım değil, beş duyum çekiyor.
Bilmem ama seni bana çeken ne,
Yaradılışında bir sır olsa gerek,
Beni sana huyum çekiyor.

Bütün nasihatler soğuk, biliyorum
-Bu devran böyle dönmez- diyorlar.
Gezdiğim bahçeler dikensiz değil ki,
Gülü de sevdiğime göre,
Dostlarım doğru söylüyorlar.

Velhasıl, sende o alev gözler,
Bende bu serseri gönül varken,
İtikat ettiğim gibi mukadderatıma,
İnanıyorum ki, ne sokaklar sükut bulur
Ne de gülsüz kalır diken...

(Erzurum, 10.12.1983)

Ali Rıza Atasoy

O Küçük Kentte

Ilık bir bahar akşamüstü
Küçük bir sahil kentinde,
Bir yürek kaybettim, tertemiz
Saf kan duygular içinde...

O küçük kentte,
Onu çaldılar benden,
Aldılar içimden...

Ne olur verin yüreğimi,
Eski gençliğimi,
Toyluğumu, deliliğimi verin...

Kalpsiz yaşanır mı
Buna hangi can dayanır,
Kurtarın beni burdan
Çıkarın mezardan,
Tanrım o zavallı yüreği,
Esirge nazardan...

(Erzurum, 07.10.1982)

Ali Rıza Atasoy

Pembe Yüzgeçli Balık

Küçük mavi ve oval bir ofiste,
Günü gün ederdin.
Yıldızlar düşerdi eteklerine geceleri,
Mehtabın şavkı vururdu camdan odana,
Gece ne kadar güzel derdin.

O sabah kurbağa sesleriyle uyandım,
Dolmuştu odana tüller gibi aydınlık.
İlkbahardan bir gündü, hava ılık
Soluvermiş pembe yüzgeçlerinin rengi.
Ah, küçük balık.

Şimdi olmadığın odanda,
Hüzün rüzgarları şarkılar söylüyor.
Yokluğuna alışamadık biz,
Yokluğuna yanıyor benim şair yüreğim,
Ve şimdi sükut-i hayal içindeyiz.

(Taşova, 20.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

Rica

Mademki açtın kaderimde,
Nadide bir çeçek gibi.
Etkilenme tüm esintilerden,
Boynunu bükme birden,
Solma...

Yıkacaksan eğer dünyamı,
Hayallerimi kül edeceksen,
Ve bu kutlu sevdadan,
Bir gün vaz geçeceksen.

Ne olur,
Benimle muhatap olma....

(Erzurum, 20.10.1982)

Ali Rıza Atasoy

Saadet

Şaşkın bakma öyle gökyüzüne,
Varsın biraz da yağmur yağsın.
Mevsim hep böyle kalmaz ya,
Yaz gelir ısınır, kışın donarsın.

Ufkun hırçınlığına sitem etme,
Varsın zevale ersin güneş, yeniden doğar.
İsterse mehtap da darılsın bu gece,
Biraz sonra yıldızlar parlar.

Kasvetli geceden şikayet etme,
Bilsen nasıl mutlu şimdi karıncalar.
Bilir misin ki sen hayat kavgasını,
Varsın nasibini alsın yarasalar.

-Böyle sabah olmaz- deme,
Çoban olmayı düşün bir dağ başında.
Yeter ki ölümsüz zevkini tat hayatın,
Bin bir saadet saklı baharında kışında.

(Çamlıdere, 04.08.1982)

Ali Rıza Atasoy

Sevgi ieklerim

-1978 Gençliđine-

Sular misali berrak, durgundum ilkin
Semtinden geçmezdi ne haset ne de kin.

Centilmence, safkan duygular içinde,
Sevgi iekleri büyüttüm içimde.

Severdim beşeri, hayatı severdim
Gülücükler saçar, tebessüm ederdim.

Bir hal oldu dünyaya, düzen bozuldu
Sevgi ieklerim birer birer soldu.

Bütün güzellikleri heba ettiler,
İime nifak tohumları ektiler.

Şefkatten eser kalmadı insanlarda,
Şebepsiz savaşçı oldum meydanlarda.

Gördüklerim artık aşına değildi,
Yüz hatlarıma sert çizgiler çizildi.

Lakin, kem gözlere hedef oldum birden,
Ve bir dünya kurdum içimde şiirden...

(Erzurum, 12.05.1982)

Ali Rıza Atasoy

Sırlı ark

Hayatın sırlı çarkında,
Mevsimleri öğütüp gittik.
Oysa geceler oyuncaktı elimizde,
Gündüzler bayramların en güzeli,
Şimdi bütün hatıralar haleli...

Çocukluk dedik geçti,
Gençlik, bir al sevda misali,
Dudaklarda kaldı sadece...

Dumanlar mı bürüdü zihnimizi,
Yoksa vakitsiz rüzgarlar mı
Alıp götürdü bütün has düşleri.

Raksediyor anılar bir bilinmezlik içinde,
Kim soldurdu kır çiçekleri gibi,
Günün mahmurluğuna can katan,
O tarifsiz, o saf gülüşleri...

(Erzurum, 05.04.1984)

Ali Rıza Atasoy

Son Fasıl

Sırrını çözemediğim genç kız, güzel kız
Son faslı sana ayırdım kader defterinde.
Bundan böyle bütün gecelerim loş,
Bütün gündüzlerim ıssız,
Bir sen varsın ruhumun zerrelereinde.

Bıktım artık her gece yarısı,
Dargeçit sokaklarda perperişan,
Gizli ve içli şarkılar söylemekten.
Dinsin artık bu kalp ağrısı,
Bir saadet reçetesi sun ki yürekten.

Ne o alev gözlerin hüzne bürünsün,
Ne de dağınık saçlarımdan bir mana çıkar.
Kem gözlere nazar olmadan güzelliğin,
Tek o mehtaplı yüzün görünsün,
Çekilsin ufkumdan başka duygular.

Gün gelir de o alev gözler,
Kalbimi derinden çizerse, yazık.
Veyahut hicret görünür de başka iklimlere,
Kalbimde bıraktığın izler,
Silinir giderse, yazık...

(Erzurum, 01.03.1984)

Ali Rıza Atasoy

Sürücü Okulu Müdürü

Dünyada kim Taşova'dan geçmez,
Bilemem.
Bir ben geçerim,
Bir de sürücü okulu müdürü
Fuat bey...

(Taşova, 26.03.2006)

Ali Rıza Atasoy

Şair Ruhlu Çocuk

-İbrahim Güler'e-

Ben ki dostlarda vefa,
Sevgilide cefa ararım,
Dost bilirim tüm insanları.
Ben buyum arkadaşlar ben buyum,
Hüzün yağmurlu akşamların,
Şair ruhlu çocuğuyum.

Bilin ki beni çocuklarım,
Sevgili karım,
Kardeşlerim,
Ve de dostlarım.
Sürünürken mayınlı yollarında,
Şu fani dünyanın.

Sizler varsınız,
Şükürler olsun ben varım.
Dudağımda sigaram,
Başımda efkarım.
Şelalenin akışında rakseder,
Şairce duygularım.

Bütün yürekler,
Bir serçe kadar munis,
Ağrı dağının zirvesi kadar ak,
Van gölü kadar berrak olmalıdır.
Ve sevdamızın nuru,
Adilcevaz sırtlarına vurmalıdır.

Belki bir his bir duyum,
Güneş doğmayabilir yarın,
Rüzgar tersten esebilir.
Yolunu şaşırabilir bütün gemiler.
Avunuruz güzellikleriyle hatıraların,
Bir gün, kim bilir.

Ben buyum arkadaşlar ben buyum,
Hüzün bulutlarıyla çöken akşamların,
Şair ruhlu çocuğuyum.

(Taşova, 02.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

Şairlerin En Garibi

-Ahmet Haşim'e-

Bugün,
Haşim'i gördüm ırmak kenarında,
-O belde- diyarında.

Elinde bir kamaş parçası,
Başında fötr şapkası.
Kurbağalar sazlıkta oynaşyordu,
Güneş ufka yaklaşıyordu.
-Suda yorgun ışıklı görünüşler-
Bu vakit kurulurdu en güzel düşler.

Irmak aheste durgun akıyordu,
Koca şair dalgın gözlerle ufka bakıyordu.
Bir şeyler çiziyordu gökyüzüne eliyle,
-İnce taze bir kadın- hayaliyle.
-Kuğuların avdeti- diyordu,
Geceyi ve hüznü bekliyordu.

Mevsim bahar başında efkar,
Heriz dağının zirvesinde kar.
Firkatin acısı var derinde,
-Canan gülüyor eski yerinde-
Ne bir dost ne arkadaş ne eş,
Heriz dağının eteklerini öpmedeydi güneş.

Diyordu ki -biz-
-Melali anlamayan nesle aşına değiliz-
Melal denizlerinden tutunmuş sahile,
-Zannetme ki güldür ne de lale-
İniltisi, ellerinde soluklanan çiçeğin
Muhayyel beldede kendisiydi gerçeğin.

Irmak durgun, rüzgar efil efil
Bir demet mavi çiçek, bir dal karanfil.
-Yarin dudağından getirilmiş-
Tabiat utangaç bir melek gibi arza eğilmiş.
-Altın kulelerinden yine kuşlar-
Melal denizlerine uçmuşlar.

Ey garip şair,
Anlat ne varsa aşk-ı vefaya dair.
-Hangi belde-i hayale gider-
O ölümsüz aşklar mahrem sevgiler.
-Bu bir lisan-i hafi ki ruha dolmakta-
-Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta-

Bugün,
Şairlerin en garibi,
Haşim'i gördüm ırmak kenarında,
-O belde- civarında.

(Taşova, 14.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

Tevekkül

Nisanın on dokuzu bir bayram öncesi,
Rüzgarın esişinde derin musiki sesi.
Gölgeler uzuyordu yolların kıvrımında,
Kainatı seyre daldım bir yol ayrımında.
Bir ermiş tevekkülüyle sükutu dinledim,
Şükürler olsun ki bugünü yaşadım dedim.

(Samsun, 19.04.2006)

Ali Rıza Atasoy

Unutamadığım İsim

Ansızın karşılaşıverirdik bir köşebaşında,
O şaşırır, ben irkilirdim.
Onun o anlık ılık bakışında,
Bir mum gibi erirdim.

Bir an sessiz bakışıldık öyle,
Sonra usulca 'Merhaba' derdi.
Yalnız benim anladığım bir şiveyle,
Binbir sitem ederdi.

Ilık bir sevda yeli eserdi yüreklerimizde,
Muhabbet kuşları başımızda uçardı.
Gece gündüz her dem dileklerimizde,
Hep aynı dua vardı.

'Hiç bitmesin Tanrım bu günler' diye,
Her gün, beş vakit yakarırdık.
Birbirimiz için en kutsal hediye,
Yine birbirimiz vardık.

Kuşlar gibi hafifti divane gönlüm,
Hep enginlerde uçardı.
Ben onun bülbülüydüm, o benim gülüm,
Ufkumda rengarenk açardı.

Bilmem kaç ay kaç mevsim,
Böyle sürüp gitti bu tatlı rüya.
Sonunda unutamadığım en güzel isim,
Onun adı kaldı hatıramda:Hülya! ...

(Erzurum, 06.05.1983)

Ali Rıza Atasoy

Vefalı Dostlarım

-Atatürk Üniversitesi İİBF İşletme
Bölümü 1984 Mezunlarına İthaf-

Kaderin bir bilinmez tesadüfü mü neydi,
Bahardan artakalan bir zamanda buluştuk.
Sizler varsınız diye gönül, bu şehri sevdi
Duacıyım ki, sonsuzadek sürsün bu dostluk.

Ertuğrul; ulu bir çınardır olgun mu olgun,
Vatana ve milletinedir bütün muhabbeti.
Ulu Tanrım onu bizlerden ayırdığı gün,
Saracaktır içimizi ayrılık kasveti.

Gültekin; bir deniz çiçeği, bir deli rüzgar,
Ki herkesin gözünde bir başkadır değeri.
Sürüklediğinde onu kader diyar diyar,
Gönlümüzün köşesinde ayrılacak yeri.

Mehmet; bir ince fidan, kökü Anadolu'da
Gönlü ve pak alını sevdiği Tanrı'ya yakın.
Bizlerden ayırırsa kader şayet onu da,
Alın bir cansız hayalini albüme takın.

Süleyman; bir güldür pembe nadide ve ince,
Onu sevmek bahtiyarlığın en büyüğüdür.
Söz sırası büyüklük kaçüklüğe gelince,
Kabul eder ki, hepimizin en küçüğüdür.

Vefalı dostlarım, bilmem ne dersiniz bana,
İster şair deyin, ister bir garip derbeder.
Gün gelip dağıldığınızda vatan sathına,
Oralardan bir ılık selam yollayın yeter.

(Erzurum, 06.04.1984)

Ali Rıza Atasoy

Yalan Sevda

Uzak iklimlerde yaşıyoruz,
Seninki güllük gülistanlık,
Bense bir nebze bahara hasretim.
Kem gözlere nazar olduk,
Fayda etmedi son pişmanlık.

'Hiç bitmeyecek bu kutlu sevda,
Mutlu günler yakında' derdin,
Değıştin birden mevsimler gibi.
Oysa kaç yıl geçti bilirsin,
Hani ne çabuk unutuverdin.

Ben aevli hummalarda yanıyorum,
Üşütmüyor artık bu soğuk iklim.
Hatıralar bile belli belirsiz,
Hayaller donuklaşıyor,
Adına yabancılaşıyor dilim.

Ne sen ayda yılda bir selam yolla,
Ne de ben ismini anayım.
Yeni bir sayfa açılsın kaderimize,
Bu yalan sevda bitsin ki,
Artık ben uslanayım...

(Çamlıdere, 08.08.1982)

Ali Rıza Atasoy

Yalnızlık

Ansızın, ıssız, mütevazi bir akşam
Gelsen de sana yalnızlığı anlatsam.

Erzurum caddelerinde bir ömr-i heder,
Her akşam hicran içre sitemler eder.

Islak kaldırımlarda sessiz adımlar,
O, hayal aleminde birini arar.

Ne bir güler yüz, ne bir aşına çehre
Lambalar söner karanlık çöker şehre.

Bu asude alemde gezerken böyle,
Sabah merhabalaşır ıssız geceyle.

Perdeler çekilirken pencerelerden,
Ezan duyulur Çifte Minareler'den.

Güneş ufuktan selamlarken dünyayı,
Biçare terkeder daldığı hülyayı.

-Kim bu eli cebinde avare- deme,
Bak, tanırsın ağlamaklı gözlerime.

Ansızın, ıssız, mütevazi bir akşam
Gelsen de sana yalnızlığı anlatsam.

(Erzurum, 22.03.1982)

Ali Rıza Atasoy

Yaşama Sevinci

Bugün uzanıyorsam,
Bir ağaç gölgesinde,
Oltamı atıyorsam denize,
Yaşamak güzel demektir.

Gökyüzüne uzanıyorsa ellerim,
Yıldızları tutmak için.
Her şey bizler için kardeşlerim,
Her şey insanca yaşamak için.

İster beyaz ister zenci,
İster batılı, ister doğulu olsun.
Ne fark eder zengin veya dilenci,
Yeter ki, insanoğlu olsun.

Bütün insanlar kardeş olmalı,
Kalp kırmak büyük günah.
Güneş bir başka doğmalı,
Çiçekler yeniden açmalı her sabah.

Bugün uzanıyorsam,
Bir ağaç gölgesinde,
Oltamı atıyorsam denize,
Yaşamak güzel demektir,
Yaşamak sevmektir...

(Muradiye, 03.04.2002)

Ali Rıza Atasoy

Yeniden Doğmak

Her akşamüstü çaresizim bu şehirde,
Alıp başımı gidecek bir yer ararım.
Oturup bir çare düşüneneğim yerde,
Kendimi umutsuz caddelere atarım.

Caddeler ııslak, caddeler kalabalık
Benliğimde sürgün binbir acaip humma.
Sükuta bürünüverir birden ortalık,
Tarifsiz sisler, kederler çöker ruhuma.

Garibim, yolum Kurtuluş Parkı'ndan geçer,
Köşe bucak birisini arar gözlerim.
İçimde gizli bir ses:-Ümitsiz olma, der
İrkilirim, yanlarıma düşer ellerim.

Farkında olmadan varırım Cebeci'ye,
Bu yokluk aleminde kendimi ararım.
Hasret biter, yaklaşırım Yenicami'ye
İçimde bir huzur, anlarım ki ben varım.

Desen desen seccadelerin sıcaklığı,
Ruhumu şefkatle sarar, dinlendirir.
Bir muhabbet havası kaplar ortalığı,
İçimden kuşlar misali uçmak gelir.

Tüm yeislerim, sıkıntılarım kaybolur
Tükenmez bir ferahlık duyarım aniden.
Ve Ankara'da bir kez daha akşam olur,
Yeniden doğmuş gibi çıkarım camiden.

(Ankara, 27.03.1982)

Ali Rıza Atasoy

Yevm-El Ahir

Bir gün gelecek yakın,
Yıldızlar düşecek yerinden.
Gkle yer bir olacak,
İçinde yol aldığımız köhne tren,
Rayından çıkıp fırlayacak.

O gün, dost ve sevgili
Veda edip el sallayacak,
Heyhat! Biz aciz mahlukat,
Bir an kara toprak olacak.

Ve O gün, evet beklenen gün
Mukadder, gelip çatmış olacak
Biz günahkar kullardan O gün,
Yüce divanda hesap sorulacak.

Eyvah! Ne yaptık biz,
O gün, halimiz ne olacak...

(Erzurum, 14.12.1981)

Ali Rıza Atasoy

Yıllar Önce

Yıllar önce,
Tasadüf edince,
O küçük sahil kentinde.

Ilık bir rüzgar esti,
Bir güneş doğdu yüreğime.
Bir tutku sardı benleğimi,
Ve o küçük sahil kentinde,
O gün yitirdim yüreğimi.

Benim avare yüreğim,
Şimdi o kente kaldı,
Onu bir vefasız çaldı.
Gidin ey dostlar gidin,
O küçük kente hicret edin.

Beni seviyorsanız eğer,
Aşka inanıyorsanız.
O küçük sahil kentinde,
Hatıramıza,
Bir abide dikin.

(Erzurum, 20.10.1982)

Ali Rıza Atasoy